

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΩΝ

"Όταν ο Βολταίρος ψυχροαγούσε, ρωτήθηκε από τον άββα Γκολτιέ αν πιστεύει στο Θεό.

— Στο όνομα του Θεού, απάντησε ο μεγάλος άθειστής, άρσησ με να πεθάνω έν ειρήνη!

'Ο Λέσσιγκ, όταν ασιάνθηκε να πλησιάσει τó τέλος του, έζήτησε να του φέρουν ένα συμβολαιογράφο.

— Όθλω να διακηρύξω, έξήγησε, ότι δέν άνίχοω σέ καμιά από τις μεγάλες θρησκείες του κόσμου!

'Ο Ρουσόφ όταν πέθανε, λέγεται ότι φώναξε :

— Θεε του δόξαω, πεθάνω! Άντιστοιχισμένη γυναίκα μου, έλα ν' άρξαλαστούμε!

'Ο πάπας Γρηγόριος Ζ', που πέθανε έξοριστός, λίγο πριν ξεπηγήσει, σπρώχθηκε στο κρεβάτι του και πρόφερε τις έξης λέξεις :

— Άγάθησ τή δικαιοσύνη και έμίσσησ τήν άδικία. Γι' αυτό πεθάνω στην έξορία!

'Ο Κρόμιελ, ο άδυσώπητος δικτάτορ της Άγγλίας, ρώτησε στις τελευταίες στιγμές του τόν Ιερέα :

— Υπάχει έλλάδα να συγχώρησι άτ' τó Θεό έκείνος που και άλλοτε εύρισκε συγχώρησι σ' αυτόν;

Και μόλις έκείνος τόν έβεβαίωσε ότι ή άγαθότης του Θεού έννε άνεξάντηλη, ο Κρόμιελ έλεε με ήσυχη φωνή :

— Εσώθηκα!

'Ο Ίγνάτιος Λογάκι, ο ίδρυτής του περιημίου τάγματος τών Ίησοϊτών, απέθανε λέγοντας :

— Επιδέληθησ σέ όλα τά έθνη τής γης!

'Ο Ραμπελάι, ο έπαφανής σατυρικός ποιητής, λίγο πριν πεθάνη έστειλε κάποιον στόν καρδιναλίω ντú Μπελλάι λέγοντας :

— Πέσ στην Πανιερότητα του ότι πάω προς αναίτητη του μεγάλου άίσως!

'Ο όνομαστός άσχηγός τών Γερμανών Λαζούφς έλεε στο δικαστή που του άπέγγειλε τήν εις θάνατον καταδικαστική άπόφαση :

— Πεθάνω τή στιγμή που ο λαός έχασε τά μαλά του! Έσού θά πεθάνω τήν ήμερα που θά τά ξαναβωή!

'Η Έλισάβετ, ή βασίλισσα τής Άγγλίας, έλεε πεθάνοντας :

— Τó βασιλείω μου γά μερικέσ στιγμές ζωής άκόμα!

'Η τελευταίες λέξεις τής περιήμης Νιτών ντ' Λαγγλόν ήσαν :

— Νεζροί έννε όσοι μένωιν!

Έπίρρασε βουνά, λαγκάδια, δάση, Πελάγη, δέ φοβήθη να περσάσ, Χωριά και πολιτείες περπατεί Και τή ζητεί, του κάκου τή ζητεί!... κλπ.

'Ο Δημήτριος Κόκκος ήταν μόλις 34 έτών. Είχε γεννηθεί στην Άνδρίτσαινα, από οικογένεια Ναξιώτησ. Επούδασε νομικά και μετά τήν άπόκτηση του διπλώματός του, διορίστηκε γραμματέας στο Έλλην. Προξενείο Γερμανίας. Γρήγορα όμως ο Δημ. Κόκκος εγκατέλειψε τó διπλωματικό στάδιο, για να επιστρέψη στάς Άθήνας και δοθή άπολιτευτικός στά Γράμματα. Έγραφε σατιρικά και λυρικά ποιήματα στο «Μή χάνεσαι», στο «Άστι», στο «Ραμπαγιά». Έπειτα επεδόθη στο έλαφρό θέατρο. 'Ο «Μπάριμπα Ανιάδος» και ο «Κατεπάν Γαζωνιής» με τή φαυρή μουσική—που κι αυτή ήταν δική του—τόν εβαν κάνει δημοφέςιστο. Τό κοούρωμα όμως τής έπιτυχίας τόν ήταν ο μοραφός έκείνος «Γέρω Νισάλας» που του έστοχισσε και τή ζωή. Γιατί ο Δημ. Κόκκος δέν έζησε. Τρεις μέρες, μετά τόν τραυματισμό του πέθανε. Είχε χάσει όλο του τó αίμα...

«Την 1 και 30' μετά τó μεσονύκτιω—έγραφε ή «Άσροτόλις»— ο Δημ. Κόκκος δέν ύπληξε πλέον. Ή ψυχή του επέταξε από τó αιματολιπέσ σώμα του ύψηλά εις τούς ούρανοús, συγχωρούσα τόν άκαταλόγητον εβράτην του θανάτου.»

Τήν κηδεία τόν ακολουθήσαν χιλιάδες λαού, και τά φύλλα έγραφαν στήλες όλόκληρες για τή ζωή και τó έργο του άδικωστωμένου ποιητού τών Άθηνών. Οι τελευταίοι τόν στίχο έννε οι άκόλουθοι, που τούς είχε γράψει λίγες μέρες προτίτερα, για τó νεογέννητο παιδί τόν :

*Σάν άπ' τήν κούνια ββάζεις τά χέρια
Και με χαμόγελο ψηλά τ' άνοίγεις,
Μην κατεβαίνουσε σέ σέ τ' άστέρια,
Μή στα ούρανια θέσ να μου φύγης ;...
Σύνα, παιδάκι μου, με τά φιλιά μου.*

*Άγγελωι, λούλουδα, άστέ-
(για χίλια
Όλα έζηλεύουσε τήν άγ-
καλιά μου
Και σέ κοιμίζουσε άλ' από
ζήλεια.*

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Μιά καλόςνη που καταλήγει σέ προδοσία. 'Ο σπαρχμής του Ούγκω. 'Η παρρασμοφορία του ποιητού. Τó ξεχωριστό διάταγμα για τόν Ούγκω. Ένα τριήμερο ταξείδι τού ποιητού στην Ίταναία. «Περνά ή βασιλεία!... Οι στρατιώτες παρρυσιάζουν έπλα, φορώντας τά νυχτικά τους!... κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Μιά φορά είχε ανακαλυφθεί μιá συνομοσία κατά του βασιλέως τής Γαλλίας και όλοι οι όργανοτά της είχαν συλληφθεί εκτός από κάποιον Ντελού, παλαύ φίλω του Ούγκω.

'Ο ποιητής, μόλις τó έμαθε αυτό, χωρίς να διατάση καθόλου, έγραψε στη μητέρα του συνομώτου μιá έπιστολή, στην όποια τής άνέφερε τή διεύθυνσή του. Συγγρόνος τήν παρακαλούσε να ειδοποιησ τó γιό της ότι ήταν πρόθυμος να τόν δεχτή και να τόν κρίνησ στο σπίτι του, οποιαδήποτε ώρα τής ήμερας ή τής νύχτας κι' άν έπιγαίνε.

Οι άστυνομικοί όμως, οι όποιοι ήτοπιόντο τις σχέσεις τών, μόλις ο Ούγκω έρωξέ τó πρόμασ στο ταχυδρομείο, τó άπεσφάρισαν και διάβασαν τó περιεχόμενω. Άκολούθως παρρυσιάζαν έξω άπ' τó σπίτι του ποιητού και χύσανε τόν Ντελού.

'Ο βασιλεύς, στόν άνοικον άννηγέλη ή είδησις αυτή, ήπέθεσε ότι ο ποιητής είχε γράψει επίτηδες τήν έπιστολή του, για να δοληγήσ τις άρχες να συλλάβουν τόν Ντελού. Έπιθυμώσ λοιπόν να άνταπειρή τόν Ούγκω, του έχορήγησε ένα σημαντικό επίδομα, χωρίς όμως να τó αναφέρει και τήν αίτια.

Έπειτα από καιρό, ο διευθυντής τών ταχυδρομείων, θέλοντας να άστυειυή με τόν Ούγκω, του άνέφερε τó γεγονός και του προσέθεσε ότι ο Ντελού είχε τουρμαστει.

— Μά τότε τó επίδομα που πήρα έννε πληρωμένο μ' αίμα! άναφώνησε ο ποιητής με σπαρχμώ.

Άλλά ο διευθυντής τών ταχυδρομείων, βλέποντας τήν άγωνία του Ούγκω, τόν καθόρησε χωρίς άμέσως και τόν βεβαίωσε ότι ο Ντελού είχε δρατεταισει από τας φρυαζιάς και βρισκόταν στην Άγγλία, έπως και συνέβαινε πράγματι.

"Όταν ο Ούγκω ήταν εικοσιτριών μόλις έτών, ο βασιλεύς Κάρολος Γ', αποφάσισε να τόν άπονημεί τó παρρσμο τού Λεγεώνος τής Τιμής.

Προκειμένου δέ να ήτογραφη τó σχετικό διάταγμα, ο τότε ήτοινογός Λαροσφουκό τó παρρσισσε στο βασιλέα. Μεταξόν πολλών άλλων όνομάτων ήτοιμηρίων παρρσμοφορίας ήσαν φυσικά στο διάταγμα αυτό και τó όνομα του Ούγκω, καθώς και τού Λαμαρτινω.

'Ο βασιλεύς όμως μόλις διάβασε τó διάταγμα, πήρε τήν πένα κι' έβρισε τά όνόματα τών δυό ποιητών.

— Τί κάποτε αυτό; άνεφώνησε έκκληρικός ο Λαροσφουκό. Σβίνετε δυό άνδρας τόσο ένδόξους!

— Άκριβώς επειδή έννε ένδοξοι, γι' αυτό τούς σβίνω. άκορήθησε ο Κάρολος Γ'. Τά όνόματά τους δέν πρέπει να βρισκώται μέσα σέ τόσα άλλα κοινά όνόματα. Έτοματάτε μου λοιπόν σάς παρρκαλώ, ένα χωριστό διάταγμα για τó Λαμαρτινω και για τόν Ούγκω!...

'Ο Ούγκω διαγγείλα ότι, σέ ήλικία μόλις 9 έτών προσεκήληται μετ' με τήν ήτόλοχη οικογένειά του να πάη να έπισκεφθή τόν πατέρα του, ο όποιος ήταν, ως γνωστόν, στρατηγός και βρισκότανε στην Ίταναία.

Τό ταξείδι αυτό, έλλειψε επαρκών μεταφορικών μέσων, διηρσεσε τρεις όλόκληρες ήμνες. Στο διάστημα αυτό ο μαζρός Ούγκω και ή οικογένειά του διάτρεξαν πολλούς κινδύνους στο δρόμο, όπου λόγω τής έμπολέμης καταστάσεσ ήταν παντού καταπονημένους στρατός.

Κάτωο μάλιστα από τά στρατιωτικά αυτά τμήματα είχε ειδοποιηθεί ότι επρόκειται να περάσι από τó μέρος που ήταν καταπονημένο ή βασίλισσα τής Ίταναίας, ή όποια είχε βγει σέ περιουσία.

'Ο διοικητής του τμήματος, στόν όποιο άνεκοινώθη κι' ή ώρα που θά περνούσε ή βασίλισσα, διάταξε τούς άνδρες του να βγάλουν τής καθημερινές στολέσ και να φορέσουν τις έπίσημες χάνιν τής περιστάσεσ.

Άλλά μόλις οι στρατιώται έβγαλαν τά παλιά τους ρούχα και πριν προτάσουν να φορέσουν τά καινούργια, φάνηκε ή βασιλική συνοδεία.

'Ο διοικητής, μη μπορώντας να κάνει κι' άλλωιώς γιατί δέν είχε τόν άπατομένο καιρό, διάταξε τούς άνδρες του να παρραταχθούν και να παρρυσώσουν όπλα φορώντας μονάχα τά... εσώφρονα τους!...

Ο Βικτωρ Ούγκω

